

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobců: a) Ing. R. Č.
b) Ing. J. Č.

oba zastoupeni advokátem JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D.
sídlem Slavíkova 1568/23, Praha 2

proti

žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy
sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1

za účasti: E. H.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2023, č. j. MHMP 1923700/2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný v návaznosti na podané odvolání žalobců a osoby zúčastněné na

řízení zrušil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12, odboru výstavby ze dne 3. 1. 2023, č. j. P12 51539/2022 OVY (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a zastavil řízení o žádosti Ing. A. N., V. N., Ing. J. N. a RNDr. J. N. (dále též „žadatelé“) o vydání rozhodnutí o umístění stavby „Geotermální vertikální vrtvy pro TČ“ na pozemku parc. č. XA v k. ú. X a stanovení podmínek pro umístění stavby (dále jen „žádost“).

II. Dosavadní průběh řízení a napadené rozhodnutí

2. Předmětem záměru je zřízení dvou vrtů pro tepelné čerpadlo, které bude sloužit jako zdroj tepla k vytápění rodinného domu č. p. XB v k. ú. X na adrese X. Vrtvy jsou navrženy na zahradě domu na pozemku parc. č. XA v k. ú. X, který je součástí zástavby řadových rodinných domů. Od vrtů je vedeno potrubí do objektu.
3. Prvostupňovým rozhodnutím úřad rozhodl o žádosti žadatelů a proti tomuto rozhodnutí podali žalobci a osoba zúčastněná na řízení odvolání.
4. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že dne 24. 1. 2023 nabyl účinnosti zákon č. 19/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a další související zákony, přičemž s ohledem na absenci přechodného ustanovení je nutno jej aplikovat i na probíhající řízení. Žalovaný odkázal na § 79 odst. 2 písm. v) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) (dále jen „stavební zákon“) a na zpracované Metodické pomůcky pro umístění, povolení a užívání tepelných čerpadel vzduch/voda“ z 12/2022, zveřejněné na webu MMR <https://mmr.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/stanoviska-a-metodiky/uzemni-rozhodovani-a-stavebni-rad/umisteni-povoleni-a-uzivani-tepelnych-cerpadel-vz>.
5. Tepelné čerpadlo, zejména vzduch/voda, je nyní posuzováno jako výrobek ve smyslu zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 22/1997 Sb.“), který nespadá do režimu stavebního zákona a jeho instalace není předmětem územního ani stavebního řízení (stejně jako např. vzduchotechnika, satelit aj.), a proto se ani neaplikuje postup podle § 77 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. Jakýkoliv výrobek ve smyslu zákona č. 22/1997 Sb., musí plnit legislativní požadavky pro uvedení na trh České republiky. Vlastníkovi tepelného čerpadla (provozovateli zdroje hluku) náleží také plnění požadavků dle zákona č. 258/2000 Sb., tj. dodržování hygienických limitů hluku podle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů. Pokud se jedná o dodatečnou instalaci tepelného čerpadla na stávající stavbu, tj. pokud má být tepelné čerpadlo instalováno jako součást již stávající stavby, pak se v případě prací souvisejících s instalací tepelného čerpadla jedná ve smyslu stavebního zákona o stavební úpravu stávající stavby, a to bez ohledu na umístění samotného výrobku tepelného čerpadla ve vztahu ke stávající stavbě, se kterou je provozně propojeno a které bude sloužit. Stavební úpravou jsou pouze stavební zásahy při instalaci tepelného čerpadla, nikoli samotné tepelné čerpadlo.
6. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že stavební úpravy nevyžadují podle § 79 odst. 5 stavebního zákona územní rozhodnutí ani územní souhlas. Pokud stavební úpravy splňují podmínky § 103 odst. 1 písm. d) citovaného zákona, nevyžadují stavební povolení ani ohlášení (tj. zejména není negativně ovlivněna statika stavby, provedení úpravy negativně neovlivní požární bezpečnost stavby a nejde o stavební úpravy stavby, která je kulturní

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

památkou). Stavební úpravy nejsou předmětem žádosti a je na stavebníkovi, aby v případě, že stavební úpravy nebudou splňovat podmínky § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, podal žádost o vydání územního rozhodnutí či územního souhlasu ve smyslu výše uvedeného.

7. Pouhé umístění tepelného čerpadla, které nevyžaduje umístění, je dle žalovaného důvodem pro zastavení územního řízení, jelikož podaná žádost se stala zjevně bezpředmětnou. Umísťované vrtý pro tepelné čerpadlo nejsou ani vodním dílem ve smyslu § 55 odst. 3 zák. č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon) (dále jen „vodní zákona“).
8. Žalovaný konstatoval, že pokud bude stavebník chtít realizovat tepelné čerpadlo země – voda bez opatření stavebního úřadu, musí zároveň ověřit, že tato realizace nevyžaduje povolení stavebních úprav, dále si stavebník musí opatřit projekt vrtných prací, hydrogeologický posudek a musí též získat souhlas vodoprávního úřadu podle vodního zákona. Pokud se bude jednat o práce prováděné hornickým způsobem, musí zhotovitel postupovat v souladu s báňskými předpisy a stavbu ohlásit.
9. Žalovaný podle § 90 odst. 4 správního řádu zjistil, že nastala skutečnost podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, která odůvodňuje zastavení řízení, neboť tepelné čerpadlo, stejně jako geotermální vertikální vrtý pro tepelné čerpadlo, nespádají do režimu stavebního zákona, jejich realizace není předmětem územního ani stavebního řízení, a proto se podaná žádost stala zjevně bezpředmětnou.

III. Žaloba

10. Žalobci v žalobě uvedli, že jsou vlastníci sousedních pozemků p. č. XD, XE, XF a XG v k. ú. X včetně staveb na nich se nacházejících, zejména rodinného domu č. p. XC k. ú. X a studny na pozemku p. č. XD k. ú. X.
11. Namítli, že byli zkráceni na svém právu řádného přezkumu zákonnosti prvostupňového rozhodnutí a jeho souladu s požadavky zákona a veřejného zájmu v druhém stupni, jakož i na svém právu na přezkum prvostupňového rozhodnutí odvolacím orgánem v rozsahu odvolacích námitek. Napadené rozhodnutí je dle žalobců vydáno v rozporu se zákonem z následujících důvodů.
12. V prvním žalobním bodě žalobci namítli, že žalovaný nesprávně zrušil prvostupňové rozhodnutí a podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavil územní řízení na základě svého závěru, že se jedná o záměr, který nevyžaduje vydání rozhodnutí o umístění stavby, a podaná žádost se tak stala zjevně bezpředmětnou. Žádost se nemohla stát zjevně bezpředmětnou, neboť od zahájení řízení nenastala skutečnost, na jejímž základě by se žádost stala zjevně bezpředmětnou a ani ze žádosti samotné není bezpředmětnost žádosti zjevná. Na podporu své argumentace žalobci odkázali na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 1. 2010, č. j. 10 Ca 53/2007-82. V řízení nenastala situace, aby jej bylo možno zastavit pro zjevnou bezpředmětnost žádosti. Zastavení řízení je v rozporu s § 66 a § 90 odst. 4 správního řádu.
13. V druhém žalobním bodě žalobci namítli, že zákonné úpravě neodpovídá ani závěr žalovaného, že se jedná o záměr, který nevyžaduje vydání rozhodnutí o umístění stavby. Tepelné čerpadlo neobsahuje jen vnitřní jednotku, ale i další části (výměník ve vrtu, sondy ve vrtu a horizontální vedení potrubí od vrtů do technické místnosti k tepelnému čerpadlu). Vzhledem k tomu, že se stavba půdorysně rozšiřuje, jedná se o přístavbu podle § 2 odst. 5

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

písm. b) stavebního zákona. Ustanovení § 79 odst. 2 písm. v) stavebního zákona tak v daném případě nelze aplikovat. Závěrem žalobci poznamenali, že žalovaný na jednu stranu uvádí, že se jedná o stavbu (pro výrobu energie), na druhou stranu však uvádí, že se o stavbu nejedná – že se jedná o výrobek ve smyslu zákona č. 22/1997 Sb., který nespadá do režimu stavebního zákona.

IV. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. K prvnímu žalobnímu bodu zdůraznil, že tepelné čerpadlo, stejně jako geotermální vertikální vrty pro tepelné čerpadlo, nespadají do režimu stavebního zákona, jejich realizace není předmětem územního ani stavebního řízení, a proto se podaná žádost stala zjevně bezpředmětnou podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Na podporu své argumentace odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2020, č. j. 1 Azs 461/2019-29. Vzhledem k tomu, že žalobci nejsou žadateli o vydání územního rozhodnutí, nemohlo dle názoru žalovaného v důsledku zrušení rozhodnutí a zastavení řízení dojít k zásahu do jejich práv.
15. Ani druhý žalobní bod neshledal žalovaný důvodným. Pokud bude stavebník chtít realizovat tepelné čerpadlo země – voda bez opatření stavebního úřadu, musí zároveň ověřit, že nevyžaduje povolení stavebních úprav (žádná jeho část nezasahuje do nosných konstrukcí a neohrožuje požární bezpečnost stavby), musí opatřit projekt vrtných prací, hydrogeologický posudek a též je povinen získat souhlas vodoprávního úřadu podle vodního zákona. Pokud se bude jednat o práce prováděné hornickým způsobem, musí zhotovitel postupovat v souladu s báňskými předpisy a stavbu ohlásit. Stavební úpravou jsou pouze stavební zásahy při instalaci tepelného čerpadla, nikoli samotné tepelné čerpadlo. Stavební úpravy tedy nejsou předmětem řízení, tudíž nelze ani posoudit, zda dojde stavebními úpravami ke změně půdorysu stávající stavby či nikoliv. Tepelné čerpadlo ani vrty pro něj nejsou stavbou, a proto nelze v souvislosti s jejich realizací uvažovat o změně půdorysu stavby.

V. Replika

16. Žalobci v podané replice setrvali na svém procesním stanovisku, přičemž doplnili, že napadené rozhodnutí přímo umožňuje realizaci stavební činnosti, a to navíc bez (územního) rozhodnutí, v němž by byly přezkoumány vlivy daného záměru na okolní nemovitosti včetně nemovitostí žalobců a v němž by žalobci měli možnost vykonávat svá procesní práva, tj. seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim, podávat námítky, navrhopvat důkazy, a chránit tak své vlastnické právo ke svým sousedním nemovitostem. Závěrem opětovně zdůraznili, že předmětným záměrem se stavba též půdorysně rozšiřuje, a jedná se tedy o přístavbu, která vyžaduje územní rozhodnutí.

VI. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

17. Osoba zúčastněná na řízení (E. H.) uvedla, že je přímým sousedem žadatelů v řadové zástavbě. Na její námítky vznesené ve správním řízení, jakož i na znalecký posudek a vyjádření Povodí Vltavy, s. p., žalovaný nebral zřetel.

VII. Posouzení věci soudem

18. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Dále přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.),

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.

19. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
20. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu *správní orgán řízení o žádosti zastaví, jestliže žádost se stala zjevně bezpředmětnou.*
21. Podle § 79 odst. 2 písm. v) stavebního zákona *rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují stavby pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů s celkovým instalovaným výkonem do 50 kW, pokud jsou v souladu s územně plánovací dokumentací, s výjimkou stavby vodního díla, kulturní památky a stavby ve zvláště chráněném území, památkové rezervaci nebo památkové zóně.*
22. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
23. Soud úvodem považuje za potřebné uvést, že napadeným rozhodnutím zároveň došlo ke zrušení prvostupňového rozhodnutí. Konstantní judikatura přitom vychází z toho, že rozhodnutí odvolacího orgánu, kterým bylo k odvolání účastníka řízení zrušeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, nezakládá, nemění ani závazně neurčuje práva a povinnosti v řízení, a proto žaloba proti takovému rozhodnutí není přípustná (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 51/2017 – 28, ze dne 14. 5. 2014, č. j. 10 As 33/2014 – 34, ze dne 20. 5. 2015, č. j. 1 As 23/2015 – 49, nebo ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 30/2010 – 219). Nelze však přehlédnout, že zmiňovaná judikatura cílila výhradně na situace, kdy zrušující rozhodnutí odvolacího orgánu nebylo konečné a kdy se předpokládalo, že řízení bude dál před správním orgánem prvního stupně pokračovat, tedy na případy postupů podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. V nyní posuzované věci je však situace odlišná, neboť žalovaný spolu se zrušením prvostupňového rozhodnutí rozhodl současně i o zastavení řízení, tedy rozhodl podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, čímž vyloučil možnost dalšího pokračování (prvoinstančního) řízení o žádosti.
24. Soud rovněž považuje za nutné zdůraznit, že napadeným rozhodnutím je toliko procesní rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti, kterou se žadatelé domáhali vydání územního rozhodnutí, jímž měly být jako stavební záměr umístěny geotermální vertikální vrty pro tepelné čerpadlo.
25. Pokud jde o první žalobní bod, soud podotýká, že ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu podle ustálené judikatury správních soudů dopadá typicky na případy, kdy v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně skutkových nebo právních okolností, že žádost, která v době svého podání nebyla bezpředmětná, se bezpředmětnou stane. K tomu může dojít kdykoli v průběhu správního řízení, neboť bezpředmětnost se neodvíjí od časového hlediska, ale výlučně od předmětu žádosti. Zároveň je nutno vnímat ji jako stav, kdy jakýmkoli rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2009, č. j. 10 Ca 15/2009-49 a na něj navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2020, č. j. 5 As 62/2009-68). Pojem „zjevné bezpředmětnosti“ vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 3. 2016, č. j. 5 As 74/2015-56 tak, že „zjevná bezpředmětnost návrhu je dána, pokud v průběhu řízení nastane důvod, v jehož důsledku nebude možné o žádosti věcně rozhodnout; nelze jí tedy vyhovět ani ji zamítnout a řízení je nutno procesním rozhodnutím zastavit. Bezpředmětnost žádosti se posuzuje podle objektivních okolností v dané věci a nutně předchází meritornímu přezkumu. Pokud jsou dány důvody pro zastavení správního řízení podle

§ 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, (...) meritorní přezkum je z povahy věci vyloučen.“ Je-li soudem přezkoumáváno rozhodnutí o zastavení řízení, tedy rozhodnutí procesního, nikoli meritorního charakteru, je soudní přezkum omezen právě na splnění procesních podmínek pro zastavení řízení; naopak je z povahy věci vyloučeno přezkoumávat námitky směřující do věci samé. Z tohoto důvodu se soud nezabýval věcnými námitkami žalobců, které směřují do merita věci. Řečeno jinak, v nyní posuzované věci soud posuzoval výlučně to, zda byly splněny podmínky pro zastavení řízení z důvodu uvedeného ve shora citovaném ustanovení správního řádu.

26. Napadeným rozhodnutím bylo zastaveno územní řízení. Vzhledem k tomu, že žalobci zahájení tohoto řízení neiniciovali, nedochází v jejich sféře k přímému dotčení jakýchkoliv jejich práv či povinností, neboť takové účinky nejsou s pouhým procesním rozhodnutím vůbec spojeny. Vlastní realizace geotermálních vrtů pro instalaci tepelného čerpadla totiž není přímým důsledkem (účinkem) napadeného rozhodnutí.
27. Žalovaný při rozhodování v rámci odvolacího řízení v dané věci vycházel z platné a účinné právní úpravy stavebního zákona (s účinností od 24. 1. 2023), která v § 79 odst. 2 písm. v) stanovila, že *rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují stavby pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů s celkovým instalovaným výkonem do 50 kW, pokud jsou v souladu s územně plánovací dokumentací, s výjimkou stavby vodního díla, kulturní památky a stavby ve zvláště chráněném území, památkové rezervaci nebo památkové zóně*. Žalovaný současně v napadeném rozhodnutí konstatoval, že vrty o průměru 120 až 150 mm a hloubky 100 m budou sloužit pro osazení tepelného čerpadla země – voda o výkonu 12 kW jako výměník akumulovaného tepla zemské kůry. Zatímco stavební úřad posuzoval žádost podle předchozí právní úpravy, která vydání územního rozhodnutí k žádosti o umístění geotermálního vrtu pro tepelné čerpadlo vyžadovala, žalovaný byl nucen reflektovat změnu právní úpravy účinnou v době jeho rozhodování. K tomu soud dodává, že tato změna právní úpravy byla reakcí na stávající geopolitickou situaci. Zákonodárce v důvodové zprávě k zákonu č. 19/2023 Sb., kterým se mění energetický zákon a další související zákony, konstatoval, že: *„Je navrhováno zařazení staveb pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů s celkovým instalovaným výkonem do 50 kW s výjimkou staveb vodních děl, pokud se nacházejí v zastavěném území nebo v zastavitelné ploše, mezi stavby v tzv. volném režimu, tj. mezi stavby, které nevyžadují rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas. Zařazení těchto staveb mezi stavby ve volném režimu je navrhováno s ohledem na cíle České republiky a EU v oblasti energetiky a ochrany klimatu. Tato změna je také nutná z hlediska současné geopolitické situace a nutnosti řešit i cenově dostupné dodávky energie. Návrh představuje zásadní posun v povolování obnovitelných zdrojů energie za stanovení jasných podmínek. Obnovitelné zdroje a podpora jejich využívání jsou základním nástrojem pro snížení závislosti dodávek energie z jiných zemí, zejména Ruska, a tím zajištění energetické soběstačnosti ČR. Tato změna je plně v souladu se Státní energetickou koncepcí a cíli a politikami uvedenými ve Vnitrostátním plánu České republiky pro oblast energetiky a klimatu a již reaguje i na nové nástroje/revize směrnic představené v rámci balíčku RePower EU. Hranice 50 kW je nastavena s ohledem na plnění a zabezpečení výše uvedeného a zároveň s ohledem na bezpečnost instalace takovýchto zdrojů.“* Z výše uvedeného plyne, že provedení předmětného záměru nebylo v době vydání napadeného rozhodnutí podmíněno vydáním územního rozhodnutí. Geotermální vrt sám o sobě, tj. bez napojení tepelného čerpadla na stávající stavbu (nemovitost žadatelů), nepodléhá ani územnímu ani stavebnímu řízení.

28. Soud tedy uzavírá, že vzhledem tomu, že v mezidobí došlo ke změně právní úpravy, neboť dle právní úpravy platné a účinné ke dni vydání napadeného rozhodnutí provedení předmětného záměru není podmíněno vydáním územního rozhodnutí, a současně s přihlédnutím k tomu, že žalobci shora uvedené technické parametry tepelného čerpadla nerozporovali, žalovaný rozhodl zcela v souladu s platnou a účinnou právní úpravou, pokud prvoinstanční rozhodnutí zrušil a řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. V daném případě se jedná o typický příklad, kdy se v důsledku změny právní úpravy stala podaná žádost zjevně bezpředmětnou. Případné vydání žádostí požadovaného meritorního rozhodnutí by tudíž pro žadatele, natožpak pro žalobce nemělo jakýkoliv význam (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2013, č. j. 7 Afs 79/2012-37). V tomto směru je tak nepřijatelná úvaha žalobců o tom, že v důsledku napadeného rozhodnutí je možno realizovat stavbu bez rozhodnutí o umístění stavby. Realizace geotermálních vrtů bez napojení tepelného čerpadla na stávající stavbu (nemovitost žadatelů) je možná přímo ze zákona, nikoli na podkladě napadeného rozhodnutí, které změnu v právní úpravě pouze reflektovalo. V daném případě tak žalobcům nenáleží výkon procesních práv, jelikož se žádné řízení nevede.
29. Ani druhý žalobní bod není důvodný. Je třeba vyzdvihnout, že předmětem řízení nebyly stavební úpravy týkající se instalace tepelného čerpadla ke stávající stavbě (nemovitosti žadatelů). Žalobní argumentace uvedená pod druhým žalobním bodem ohledně údajného půdorysného rozšíření nemovitosti žadatelů předmětným záměrem tak nemůže být v tomto řízení jakkoli posuzována. Pokud stavební úpravy nebudou splňovat podmínky § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, je na stavebnících (v nyní projednávané věci na žadatelích), aby podali žádost o vydání územního rozhodnutí či územního souhlasu, resp. aby postupovali podle příslušných pasáží nového stavebního zákona č. 283/2021 Sb. Jak správně podotkl žalovaný, stavební úpravou jsou pouze stavební zásahy při instalaci tepelného čerpadla, nikoli samotné tepelné čerpadlo. Napadeným rozhodnutím zcela jistě nedojde k „povolení“ realizace geotermálních vrtů spolu s realizací přístavby, resp. stavebních úprav bez příslušných povolení, jak tvrdí žalobci. Samotné umístění tepelného čerpadla, které podle již citované právní úpravy nevyžaduje rozhodnutí o jeho umístění, je důvodem pro zastavení územního řízení. Pakliže se žadatelé rozhodnou realizovat tepelné čerpadlo země – voda, budou si muset ověřit, zda taková realizace nevyžaduje příslušná povolení či souhlasy podle stavebního či jiného zákona. Jak už bylo výše konstatováno, posuzování těchto hledisek nebylo předmětem žádosti, a proto se k námitkám uvedeným pod druhým žalobním bodem nemůže soud ani blíže vyjádřit. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně vyplývá závěr, se kterým se soud ztotožnil a neshledal důvody, pro které by bylo nutné napadené rozhodnutí zrušit.

VIII. Závěr a náklady řízení

30. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobci nebyli ve věci úspěšní a procesně úspěšnému žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.
32. Soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

33. Vzhledem k tomu, že žalobci i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez nařízení jednání (jejich souhlas byl presumován) a soud neshledal potřebu provádět dokazování (ve věci bylo možné vycházet jen z podkladů obsažených ve správním spise, resp. soudu známých z jeho rozhodovací činnosti), v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé rozhodl bez nařízení jednání. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. října 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu